

Schriftlezingen : 1 Samuel 16 : 1 t/m 13
Johannes 9 : 1 t/m 16

De ogen geopend om helder te zien.

Verstopperij spelen als kind: wat een leuke herinnering.

Maar jezelf verstoppen als volwassene is heel wat anders. Je gevoelens verstoppen achter een glimlach.

De blinde man uit Joh. 9 heeft dat zeker ook moeten doen. Vriendelijk lachen en bedanken voor de muntjes, die voorbijgangers in zijn hand lieten vallen.

Hij moest wel bedelen, want toen waren er geen sociale voorzieningen. Bij de tempelingang kwamen veel mensen voorbij. Daar zat hij. Maar wie zag hem echt? Wie vroeg naar zijn gevoelens?

Hij kon nooit ergens aan mee doen. Als kind al niet. Hij was blind geboren.

Waar letten wij vaak op als wij naar mensen kijken? Op het uiterlijk? Tegenwoordig lijkt dat heel belangrijk te zijn voor velen. 1 Samuel 16 is daar ook een goed voorbeeld van. Samuel ziet de grote gestalte van Eliab en hij denkt, dat die de nieuwe koning zal zijn. Maar God zegt, dat hij niet op het uiterlijk moet afgaan. De jongste zoon David. Die moet Samuel tot koning zalven. God kijkt niet naar de buitenkant van de mens! God kiest vaak mensen uit voor een taak, die niet door mensen worden uitgekozen. Wij mensen kijken vaak niet verder dan wat we willen zien. Wat ons goed uitkomt.

Dat de mensen de blinde nooit goed hebben gezien blijkt als hij ziende terugkomt. Ze herkennen hem niet nu hij gewoon komt aanlopen. Ze gaan hem wel naar de Schriftgeleerden, de Farizeeën, brengen.

Die zijn er niet blij mee, omdat de blinde op de sabbat, de rustdag, is genezen. Zij stellen het houden van de rustdag boven hulp en genezing van een medemens. Liefdeloos.

Er is niemand, die de blinde geluk wenst en blij is voor hem, dat hij nu een nieuw leven heeft gekregen en dat hij met alles mee kan doen. Zelfs zijn ouders zijn bang, dat ze uit de gemeenschap van de synagoge gestuurd zullen worden, omdat hun zoon op sabbat is genezen.

Deze genezing wordt de aanleiding om Jezus zwart te maken. Met al hun Bijbelkennis zien de Farizeeën niet, dat God in deze blinde, in zijn genezing, laat zien, dat Hij de mensen liefheeft. Dat God het verborgen verdriet van de man gezien heeft. Zoals God ook aan Mozes bekend maakte, dat Hij het lijden van Israel in Egypte wel degelijk gezien had en dat Hij de bevrijding gaat geven. Een koning in Israel had de taak om de armen te helpen. Zie Psalm 72:4. Jezus komt in de familie van David, als de koning, die God zou geven: de Messias. Hij bevrijdt en helpt de armen en de zieken en allen, die het moeilijk hadden.

Aan het eind, Joh 9:37, zegt Jezus dat hij de Mensenzoon / de Messias is. Ik ben het... Daar horen we ook de woorden van Exodus 3, waarmee God zijn naam bekend maakt aan Mozes: Ik ben er. Ik ben bij je. God is met ons mensen. Jezus is zo bij de mensen. Hij zegt immers: "Wie mij heeft gezien, heeft de Vader gezien."

Vandaag is het zondag Laetare, dat betekent: Verheugt u. Het Licht van Pasen zien we al in de verte. God geeft nieuw leven door de dood heen. Het leven is echter niet één groot feest. We leven in donkere spannende dagen. En toch mogen we doorgaan met het vertrouwen, zoals David ons gegeven heeft met Psalm 23: "Al ga ik door een diep donker dal, ik vrees geen kwaad, want Gij, God, zijt bij mij."

Wij zullen met God door het donker in het Licht komen. Door het donkere aardse dal in de tuin, waar vrede, recht en liefde bloeien. Onderweg zal Gods Licht, Jezus Christus, ons de weg wijzen. Zodat wij Gods liefde zien in Hem en onze medemensen helder zien: wat zij nodig hebben aan hulp en liefde. Amen.